

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις Τετάρτες, Πέμπτες και Κυριακές. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληπτικώς. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι είκοσι 50 λεπτά δια τον στίχον της φύλλου, και 12 λεπτά δια τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόνον εις τον έργασίον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομίων Δικηλευτικών των Β. Εφημερίδων εις δε τας επαρχίας παρά τας Διευθύνσεις των ταχυδρομίων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 50 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 28 Αυγούστου 1841.

JEUDI, 9 Septembre. 1841.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 27 Αυγούστου 1841.

Ευκόλον ήτο να προΐδῃ τις ὅτι συστηματικῆ ἀντιπολιτευσίς θέλει προσπαθήσει να ὀργανισθῆ ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ ὑπουργεῖον μικρὸν φροντίζει περὶ αὐτῆς· διότι πρὸ καιροῦ ἤδη ἐξετιμῆθη ἡ πραγματικὴ ἀξία τῶν ἐπιβεβλημένων πεποιθήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ τύχη τῶν ἐφημεριδογράφων καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ κοινὴ γνώμη μετρίως πως συγκινεῖται ἀπὸ τὰς φωνασκίας τῶν συνήθων ῥητόρων τοῦ Ἀττικῶς τύπου. Ἡδυνάμεθα λοιπὸν κυρίως να μὴ δώσωμεν τὴν παραμικρὰν προσοχὴν εἰς τὸ σμῆνος τῶν λαμπρῶν ιδεῶν ὅσαι διαδίδονται διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ πᾶν ὑπουργεῖον τὸ ὅποιον ἤθελον ἀρκεσθῆ να ἀπαντᾷ διὰ τῶν πράξεών του εἰς τὸν περιοδικὸν τύπον ἠδύνατο να τὸ κάμῃ ἀναμφισβότως χωρὶς κίνδυνον. Ἐπίκρισις ὁποῖαν τὴν ἐνοῦσιν οἱ ἐφημεριδογράφοι τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἀκίνδυνος. Ἄλλ' ὅμως διὰ τί πάλιν ν' ἀφίσωμεν κραυγάζοντα; ἐν ἀνέσει τοὺς Κυρίους τούτους οἵτινες σεμνολογούντες ἐκλαμβάνουσιν ὡς ἦτταν τὴν σιωπὴν ἣτις συνήθως φυλάττεται ἀπέναντι τῶν φωτεινῶν αὐτῶν ἔργων.

Οὕτως μᾶς εἶναι θεθαίως ἐπιτετραμμένον να ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια τὰ παράγοντα τὰς ἀποπειράς τῆς περ' ἧς ὁ λόγος ἀντιπολιτευσίας. Ἀναμφισβότως ἄχρι τοῦδε ἡ ἀντιπολιτευσίς αὕτη δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ κάμμιν πρᾶξιν τοῦ ὑπουργείου· διότι δὲν δυνάμεθα να ὑποθέσωμεν ὅτι ἐπέσπασε καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν οὐδενὸς Ἑλλήνος ἀγωνιζόμενος να ὀργανίσῃ τὴν Τράπεζαν, να τελειώσῃ τὰς Τουρκικὰς ὑποθέσεις καὶ να δώσῃ ὅσον οἷον τε ταχὺ πέρας εἰς τὰς ἀπὸ τὰ προλαβόντα ὑπουργεῖα μεταϊώρους ἐγκαταλειφθείσας ὑποθέσεις. Ἄλλως τε ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς του, τὸ ὑπουργεῖον ἐγνώριζε τὰς τοιαύτας ὅχι εὐνοϊκὰς διαθέσεις ὡς πρὸς αὐτὸ ἀνθρώπων τινων. Ὅθεν δὲν πρέπει να ζητῶμεν τὴν αἰτίαν τῆς ἀντιπολιτευσίας εἰς τὰ τετελειωμένα ἤδη πράγματα ἀλλὰ, καὶ τίς δύναται να τὸ εἴπῃ χωρὶς γέλωτα, ἀλλὰ εἰς τὰ πράγματα τοῦ μέλλοντος!

Ὅθεν καὶ προβαίνοντες διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου δυνάμεθα, χωρὶς πολλὴν δξυδερκειαν, να προμαντεύσωμεν τὴν τύχην τῆς ἀντιπολιτευσίας ταύτης ἐν δυοὶ λέξεσι καὶ να θεσπισώμεν ὅτι θέλει ἀποθῆ ἀνίσχυρος καὶ γελοία. Καὶ πρῶτον θέλομεν ἐρωτήσῃ ἐκ τίνων σύγκειται ἡ ἀντιπολιτευσίς καὶ εἰς ποῖα συμφέροντα εἶναι· δυνατὸν ν' ἀποδοθῆ ἤδη τὸ ὄνομα τοῦτο μὲ τὸ ὅποιον συνδέεται πάντοτε ἡ ιδέα δυνάμειως τινος καὶ σημασίας. Εἶναι θεθαίως ὅτι ἐν ἐξετάσει τις τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, θέλει εὔρει ὅτι δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰν διαθέσιν τοῦ να ἐναντιωθῆ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπουργείου, οἷον ἤδη τὸ εἶναι. Εἶναι θετικὸν ὅτι ἐν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ θέλομεν τὸ ἴδει ἀτάρχχον ἐντελῶς καὶ πεποισθὸς εἰς τὴν εὐφορίαν τῆς ἐργασίας του καὶ εἰς τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Τελευταίον εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι εἰς τὴν κοινὴν γνώμην δὲν παρατηρεῖται τὸ παραμικρὸν αἰσθημα ἀπεργίας τινος ἢ κοροβουλίας ὡς πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ ἐνεστῶς ἢ τὸ μέλλον ὑπουργεῖον. — Τί ἐστὶ λοιπὸν ἡ ἀντιπολιτευσίς; — τίποτ' ἄλλο εἰμὴ συνέπεια ἀπαραίτητος τῆς σύμφροῆς ἣτις πάντοτε γίνεται εἰς τὰς πρωτεύουσας. Ἰπάρχουσιν εἰς Ἀθήνας, ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς μεγάλας, πόλεις ἀνθρώποι τινὲς οἱ ὅποιοι δὲν εἰμυροῦν να εὐχαριστηθῶσι ποτὲ, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτῶν των. Πρίσθες εἰς αὐτοὺς τινὰς τῶν παραγνωρισμένων ἐκείνων μεγαλοφυῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἀείποτε εἶναι πρωεργεταί εἰς κοινωνικὴν τινα ἀνάπλασιν· ἐντούτοις δὲ προσδοκῶντες τὴν ὄραν ταύτην τῆς ἀναμνηστικῆς ἐσπερονδίζουσι γενικὴν ἀνάθεμα κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος· τελευταίον σύναψον τὰς δύο ταύτας τάξεις τῶν ἀνθρώπων μὲ τρίτην δραστηριωτέραν καὶ πολυκνηρωπιτέραν συγκεκριμένην ἀπὸ ὅλων τοὺς ἀνθρώπου; τοὺς ἔχοντας εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των σχέδια ἀποτυχόντα εἴτε ἐκ συνδυασμοῦ τινος εἴτε δι' ἀπρόβλεπτον τινα περιστάσιν καὶ θέλεις ἔχει τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς ἐνεστῶσης ἀντιπολιτευσίας. Ὁμολογητέον ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν ἀρμόζει πολλὴ εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ ὄνομα μεταφράσθη ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν καὶ εἰς μὲν τὰ Παρίσια, τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα στοιχεῖα συγκροτοῦσιν ὁμίλον ἀρκετὰ πολυάριθμον, ἐνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅσα κ' ἐὰν ἀγωνισθῆ ἡ Ἀθηνᾶ δὲν θέλει καταρθῶσι να εὖρη δέκα ἀνθρώπους ἀναδεχομένους τὴν εὐθύνην τῶν λόγων τῆς· ἰδοὺ ἡ ἰδέα, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα, καθὼς συνειθίζει να λέγη ἐνλοτὲ ἡ ἰδέα.

Ἰσως δ' ἐρωτήσῃ τις πῶς συμβαίνει να ἀποφαίνηται ἡ ἐνεστῶσα ἀντιπολιτευσίς ἑαυτὴν πρῶταγον τοῦ πρώην ὑπουργείου· φεῦ! κύρια· οἶδεν ὁποῖας ἐλπίδας συνέλαβον ἐγκέφαλοι τινὲς ὡς ἐκ τοῦ προλαβόντος ὑπουργείου· ἀλλὰ ἀγαπῶμεν να πιστώσωμεν ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ εἰρημένου ὑπου-

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 8 Septembre, 1841.

Comme on s'y attendait bien, une opposition systématique tente de s'organiser dans la presse périodique contre le ministère actuel. Il est vrai que le Ministère s'en inquiète fort peu: on connaît de longue main la valeur réelle de ces convictions de commande, qui font la fortune des journalistes, et d'un autre côté l'opinion publique ne s'émue que très médiocrement, aux déclamations des tribuns ordinaires de la presse athénienne. On pourrait donc se dispenser à la rigueur d'accorder une attention quelconque à la multitude d'éblouissantes pensées qui s'exhalent par la voie des journaux, et tout ministère qui voudrait s'en tenir aux actes de son administration pour répondre à la presse, le pourrait assurément, sans courir aucun risque. — Ce n'est pas la critique, comme l'entendent les habitués de la presse athénienne, qui est redoutable. — Mais cependant, pourquoi laisser clabauder à leur aise, ces messieurs qui prennent modestement pour une défaite le silence qu'on garde d'ordinaire en présence de leurs lumineuses productions?

Ainsi, il est permis sans doute de s'enquérir des causes qui produisent les tentatives d'opposition dont nous parlons. Assurément elle ne se justifie jusqu'à ce jour par aucun des actes du ministère. — Ce n'est point sans doute en travaillant à organiser la Banque, en travaillant à mettre un terme aux différens gréco-tures, ou en terminant le plus promptement possible les affaires laissées en litige par les ministères précédens qu'il peut avoir déjà encouru une impopularité quelconque. Et au reste on le sait fort bien, dès le jour même de son installation, le ministère a pu s'apercevoir de ces dispositions de certains gens à son égard. — Ce n'est donc pas dans les faits accomplis, qu'il faut chercher le motif de l'opposition qui commence à se manifester; c'est, peut-on garder son sérieux en le disant, — c'est dans les faits de l'avenir! — Aussi, procédant par la même méthode, peut-on sans trop grand effort de pénétration prédire à cette opposition sa destinée en deux mots: impuissance et ridicule.

Mais d'abord, on se demandera de quoi se compose l'opposition et à quels intérêts on peut aujourd'hui accorder un nom, une désignation qui entraîne toujours une idée d'importance et de force. Il est de fait que si on interroge l'aspect du pays, on n'y remarque pas la moindre tendance à s'opposer à l'action du ministère quel qu'il soit; — il est certaine que si on examine la physionomie des masses, rien n'y altère l'expression de calme et de confiance qui résulte de leur foi en la fécondité du travail, et en la protection des lois; — Enfin il est incontestable que rien dans l'opinion publique ne manifeste l'existence d'un sentiment quelconque d'hostilité ou de molveillance envers le ministère passé présent ou futur. — Quest-ce donc que l'opposition? — Rien qu'une conséquence inévitable de la centralisation qui s'opère toujours dans les capitales. — Il existe à Athènes comme dans toutes les grandes villes, quelques personnes qui ne sauraient être contentes de quoi que ce soit, par la seule raison qu'elles ne le sont pas d'elles mêmes; — Qu'on joigne à elles, quelques uns de ces génies méconnus, qui sont de tous temps prédestinés pour une régénération sociale, et qui, en attendant leur jour, enveloppent tout le présent dans un immense anathème; — enfin qu'on relie ces deux classes par une troisième plus active et un peu plus nombreuse, qui se compose de tout ce qui existe de plans personnels déçus par une combinaison manquée, ou par une circonstance imprévue, et on aura la raison véritable de l'opposition actuelle. — Il faut bien convenir que le nom est trop grand pour la chose, mais le nom a été inventé à Paris, où les élémens ci-dessus fournissent un contingent assez considérable, tandis qu'à Athènes la Minerve par exemple, aurait beau faire, elle ne trouverait pas dix personnes qui consentiraient à accepter la solidarité de ses paroles: ἰδοὺ ἡ ἰδέα, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα, comme elle dit quelquefois.

On se demande comment il se fait que ce soit en faveur du Ministère précédent que l'opposition actuelle se déclare. — Hélas! Hélas! qui sait quelles espérances ont fait naître dans quelques esprits, l'attitude prise par le ministère précédent! — Mais on aime à le croire, rien de la part des personnages qui s'y sont trouvés en évidence, n'a pu donner aux athlètes de la presse, le droit de les traiter en frères. — On sait

γείου δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς ἀθλητάς τοῦ τύπου κἀνὲν δικαίωμα τοῦ νὰ τοὺς θεωρῶσιν ὡς ἀδελφούς· εἶναι μάλιστα γνωστὸν ὅτι εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀποδοκιμάζουσιν ἐντελῶς καὶ τὸν τρόπον τοῦ λέγειν καὶ τὰς ἰδέας τῶν περιοδικῶν συγγραφέων καὶ παραπονῶνται βλέποντες τὰ ὀνόματά των χρησιμεύοντα ὡς σημαία συμφερόντων ὅχι ἀξιοσυστάτων ἢ τοῦλάχιστον ὅχι παραδεκτῶν ὑπὸ τοῦ τόπου. Δύσκολον εἶναι ὃ ἀπύγη τις τὴν τοιαύτην ἀδιακρισίαν καὶ μὴ ἐκ τῶν δυσαρρεσκείων τῶν σημαντικῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ αὐτὴ τὸ νὰ χρησιμεύῃ, αὐτῶν ἀκόντων, τὸ ὄνομά των εἰς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἀποκρούουσιν.

Ὅπως κ' ἐν ἔξῃ, φαίνεται ὅτι τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον δὲν παρεῖχεν εἰς τοὺς Κυρίου τοῦ Ἀττικοῦ τύπου τὰ πλεονεκτήματα ἢ τὰς ἐλπίδας ὅσας παρεῖχε τὸ παρελθὸν καὶ ἰδοὺ ἢ αἰτία τῆς ἐκστρατείας τὴν ὁποίαν κηρύττει ἢ Ἀθῆνας καὶ εἰς τὴν ὁποίαν, πρέπει νὰ ταῖς ἀποδώσωμεν αὐτὸ τὸ δίκαιον, αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες δὲν ἠνώθησαν ἄχρι τοῦδε. Κατὰ τοὺς λόγους τῆς Ἀθηνᾶς εἶναι θετικὸν ὅτι μόνον τὸ παρελθὸν ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ τύχη τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς καὶ ὅτι ὁποσδήποτε κ' ἐν ἐσῷγειτο τὸ διαδεχθὲν αὐτὸ ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀντικείμενον τῶν προσβολῶν τῆς. Δὲν θέλομεν ἐξετάσει ἐνταῦθα τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἔξῃ ἢ Ἀθηνᾶ διὰ τὰ πισυῆ εἰς τὸ ἀπαραιτήτως ἀναγκαστὸν τῶν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἕνεκεν τὴν ἰκανότητά καὶ τὰς ἀρετάς· ἀλλὰ τῶν πραγματῶν ἐπαγαγόντων τὴν ἀπομάκρυσίν των, ἢ Ἀθηνᾶ θέλει ἀρᾶ γε συμπεράνει ἐντεῦθεν ὅτι κἀνεις δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ μετ' αὐτοὺς τὸ βάρος τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων. Ἐνταῦθα ἠθέλαμεν περιέλθει εἰς παραβολὴν προσώπων τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀποφύγωμεν διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἕκαστος θέλει ἐκτιμήσει. Ἀλλ' εἶναι τοῦλάχιστον ἐπιτετραμμένον νὰ παρατηρηθῇ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς ὁποίας ἢ Ἀθηνᾶ εἶναι ὄργανον ὅτι παιζει πρόσωπον γελοῖον ἐκ τὰς παρούσας περιστάσεις, εἰκάζουσα διωρεῖν πολλὰ καὶ ἀποφεύγουσα νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς θετικῆς κἀκαστάσεώς των.

Ἐς τοὺς δύο τελευταίους ἀριθμοὺς τοῦ Μελιτινοῦ Χρόνου ὑπάρχει ὡς ἐξ ἐπιστολῆς τῶν Ἀθηνῶν ἐκθίσις τις τῶν περιστάσεων αἰτινες ἐσυνόδωσαν τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Κ. Μυροκορδάτου καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξοδὸν του. Εἶναι ἀξιοθαύμαστον ἢ κακὴ πίστις τοῦ ἀντεπιστολέως τοῦ Μελιτινοῦ Χρόνου διότι ἂν κατοικῇ εἰς τὰς Ἀθῆνας ὡς δίδει ἢ ἐφημερίς αὐτὴ νὰ νοήσωμεν, εἶναι θετικὸν ὅτι ἠξέυρει ἀριστα πόσον τὰ πράγματα διαφέρουσιν ἀπὸ τοὺς λόγους του. Ἄν ὁ ἀντεπιστολέως τοῦ Μελιτινοῦ Χρόνου κατοικῇ εἰς τὰς Ἀθῆνας, δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἀγνοῇ πόσον τὸ ἔθνος εἶναι μακρὰν τῶν ἰδεῶν τὰς ὁποίας προϋποθέτει εἰς αὐτὸ καὶ πόσον εἶναι φαντασιώδης ἢ ὑποτιθεμένη ἐντίπωσιν τὴν ὁποίαν λέγει ὅτι παρετήρησεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὡς ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος περιστάσεων, εἶναι ἐπομένως φυσικώτατον νὰ μὴ συγκαταβῶμεν εἰς συζήτησιν μετ' ἀνθρώπων ψευδόμενον ἐν γνώσει.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄτοπον ὕψος τῆς Ἀττικῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Μελιτινοῦ Χρόνου δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ τὸ καταρροήσωμεν. Εἶναι ἄπρον πῶς εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν ὑπάρχουσιν ἐφημερίδες εἰς τοσοῦτον ἐπιλήθμονες τῆς ἰδίας ἀξιοπρεπειᾶς ὥστε νὰ καταχωρίζωσι τοιαῦτα πράγματα.

Ἄλλως τε ὁ Μελιτινὸς Χρόνος ἔγινε καὶ ἄλλοτε ὄργανον ἰδεῶν τινῶν καὶ ἐπιχειρήσεων αἰτινες ἐν τῇ Ἑλλάδι δὲν τιμῶνται παντάπασιν ἤδη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐπιτιμήσωμεν τὴν κακὴν του πίστιν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκόμη περιμένομεν τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπεσχέθη ἀποδείξει τῆς ὑποτιθεμένης ἀκριβείας τῶν ἐκθέσεων του. Τότε, πιθόμενος εἰς τὸν αὐτὸν βέβαιον ἀντεπιστολέα, ὁ Μελιτινὸς Χρόνος ἀνεδέχθη δημοσίᾳ τὴν υπεράσπισιν, κατὰ τῆς τυραννικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐνὸς ἀξιοκρῦτου θύματος, ἐνὸς ἐναρέτου ἀνθρώπου ἀδικιμένου ὅστις ἐπὶ τέλους εὐρέθη νὰ ἦναι κλέπτης, τυροδιώκτης καὶ συκοφάντης. Ἠλιθίζαμεν ὅτι ὁ Μελιτινὸς Χρόνος θέλει δυσιπασίσει τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Ἀττικοῦ ἀντεπιστολέως του, ἀλλὰ τὸ πάθημα δὲν τὸν ἐχρησίμευσε φαίνεται ὡς μάθημα. Πέρωται ὁ Μελιτινὸς Χρόνος νὰ καθιστᾷ αὐτὸς ἐκτὸν γελοῖον. Ἔστω ἴδωμεν εἰς τίθειε τὸν χρησιμεύσει τὸ ἀδιόρθωτον πείσμα του.

Ἡ Ἀθηνᾶ θέλουσα ἐξάπαντος νὰ προσβάλλῃ ὅλας τὰς πράξεις τοῦ νέου ὑπουργείου, κενῶναι ἤδη τὴν φρενῆν της κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας διότι ἀνήγαγε τὸν Κ. Γ. Φέδερ, ἄχρι τοῦδε Ἀρειοπαγίτην, εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθῆναις ἐρέταις εἰσαγγελέως· ἀλλὰ κατὰ τὴν συνήθειάν της περιπίπτει εἰς τοὺς δεινοτέρους συλλογισμοὺς, ἂν ὅχι παραλογισμοὺς. Δὲν τομᾶ νὰ ὀνομάσῃ τὸν Κ. Φέδερ ξένον, διότι ὡς εἶναι γνωστὸν πρὸ ἐξ ἑτῶν ἤδη εὐτος κατεγράφη δημότης Ἀθηνῶν, ἔδωκε τὸν ὄρκον τῆς πίστεως καὶ ἐκέρυξεν τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ προσκλήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐφῆσιν του· ὥστε κατὰ τὸν νόμον ἀπῆλαυσεν ἤδη τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλληνότητος τὴν ὀνομάζει ὅμως νέον πολίτην καὶ λέγει ὅτι εἰς τὰς θέσεις τῆς Ἑλλάδος οἱ Ἕλληνας πρέπει νὰ προτιμῶνται ἀπὸ τοὺς νέους πολίτας.

Ἀλλ' ὁμολογητέον ὅτι ἡ διαφορὰ αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἤδη κηρύττει ἢ Ἀθηνᾶ μετὰ τῶν νέων πολιτῶν καὶ Ἑλλήνων εἶναι πάντῃ καινοφανής. Μήπως οἱ νέοι πολῖται δὲν εἶναι Ἕλληνας; καὶ γενόμενός τις ἄπαξ πολὶ της διαφέρει ἀπὸ τὸν ἄλλον πολίτην; καὶ τί γίνεται τότε ἢ ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τὴν ὁποίαν διέσχυρίζεται ὅτι προσβεβύει ἢ Ἀθηνᾶ;

Εἴπομεν ἀρχόμενοι ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι παραλογισμοὶ καὶ ἐπομένως δὲν θέλομεν ἐμείνει πλείονον εἰς αὐτοὺς· ἢ ἐφημερίς αὐτὴ παρασυρομένη ἀπὸ τὰ πάθη της δὲν ἐθεώρησε τὸν προσβιβασμὸν τοῦ Κ. Φέδερ ὑπὸ τὴν μόνην ἀληθῆ αὐτοῦ ἐποψίν, ἧτις εἶναι τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας κενωθεῖσης τῆς θέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, τίνα ἔπρεπε ν' ἀναβιβάσῃ εἰς αὐτὴν ἢ Κυβερνήσις; ἐκείνον ὅστις πρὸ ἐπτὰ ἤδη ἐτῶν κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Ἀρειοπαγίτου ἔδωκε συνεχῆ καὶ ἀναμνήριστα δείγματα τῆς μεγαλητέρας ἰκανότητος περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἄρειος Πάγος ἔγραφε κατὰ τὸ 1836 εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἐπισήμως, προκειμένου

même qu'en maintes circonstances, ils désavouent entièrement et le langage et les pensées des écrivains périodiques, et se plaignent de voir leurs noms servir comme de drapeaux, à des intérêts fort peu recommandables, ou du moins fort peu populaires dans le pays. — Il est difficile de se défendre de ce genre d'indiscrétion, et c'est un des inconvénients de la célébrité, que de servir malgré soi, à des intentions qu'on reprouve.

Quoiqu'il en soit, il paraît certain que le ministère actuel ne présentait pas à Messieurs de la presse Athénienne, les mêmes avantages ou les mêmes chances que le ministère précédent, et voilà la raison de la levée de boucliers proclamée par la Minerve, et à laquelle, il faut bien leur rendre cette justice, les autres journaux n'ont point répondu jusqu'ici. D'après le langage de la Minerve, il est positif que le ministère précédent seul, aurait pu obtenir son approbation, et que quelque soit la composition de celui qui devrait lui succéder, il devait être en butte à ses attaques. Nous ne voulons point examiner ici les raisons qu'a la Minerve pour croire à l'indispensabilité des personnages dont elle prône les vertus et les talents; — Mais les faits ayant déterminé leur retraite, la Minerve en conclura-t-elle, que nul ne saurait après eux, se changer du fardeau des affaires? — Ici on tomberait dans une comparaison des personnes qu'il convient d'éviter, pour des raisons dont chacun appréciera facilement l'intention. — Mais il sera permis toutefois de faire remarquer à l'opposition dont la Minerve est l'organe, qu'elle joue un rôle passablement absurde dans les circonstances actuelles, où elle se répand en suppositions toutes gratuites, et évite de parler des faits et des réalités de la situation.

On a lu dans les deux derniers numéros du *Malta Times*, la relation, d'après une correspondance d'Athènes, des circonstances qui ont marqué le retour en Grèce de Mr. Mavrocordato, et sa sortie du ministère. On a admiré la mauvaise foi du correspondant du *Malta Times*: — car s'il habite Athènes, comme le laisse penser ce journal, il est bien certain qu'il sait parfaitement combien la réalité diffère de ses paroles. — Si le correspondant du *Malta Times* habite Athènes, il ne peut ignorer combien la nation est loin des pensées qu'il lui suppose, et combien est imaginaire la prétendue impression qu'il dit avoir observée dans l'esprit public, à l'occasion des circonstances en question. Il est par conséquent fort naturel que nous ne descendions pas à discuter avec quiconque ment ici en connaissance de cause.

Quant au style de la correspondance Athénienne du *Malta Times*, nous ne pouvons qu'en mépriser profondément la populacière allure. On s'étonne qu'à l'époque où nous vivons, il existe des journaux assez indifférens sur le chapitre de leur propre dignité, pour ouvrir leurs colonnes à de semblables écrits.

Au reste, ce n'est pas la première fois que le *Malta Times* se fait l'organe de certaines idées et de certaines entreprises qui, en Grèce, n'ont rien de fort honorable; L'an passé nous avons déjà eu l'occasion de réprimander sa mauvaise foi à l'égard de la Grèce, et nous attendons encore la preuve qu'il avait si publiquement promise, de la prétendue exactitude de ses récits. — Alors, et sur la foi sans doute de la même correspondance, le *Malta Times* s'était fait le défenseur en public, contre la tyrannie du gouvernement grec, d'un intéressé, d'un vengeur, d'un vagabond, un calomniateur. — Nous étions en droit de penser que le *Malta Times* se défierait dorénavant de son correspondant athénien. mais la leçon, à ce qu'il paraît, n'a pas porté son fruit. Il est dans la destinée du *Malta Times* de se ridiculiser à plaisir. — Soit. — Nous verrons bientôt à quoi lui aura servi son incorrigible obstination.

La Minerve, dont l'intention bien arrêtée est d'attaquer tous les actes du nouveau ministère, s'en prend aujourd'hui au Ministre de la Justice, sous prétexte qu'il a promu Mr. Féder de la place de juge à l'Aréopage à celle de Procureur Général près la Cour d'Appel. — Il va sans dire qu'ici la Minerve, fidèle à ses nombreux antécédens, s'inquiète fort peu de la logique ou du bon sens. Ainsi, n'osant pas traiter Mr. Féder d'étranger, car il est fort connu que Mr. Féder a légalement acquis, depuis six ans, tous les droits de citoyen grec, elle l'appelle un *nouveau citoyen*, et assure que pour les places et les fonctions dans l'état, les Hellènes doivent être préférés aux *nouveaux citoyens*. Que la Minerve en convienne d'abord cette distinction entre *nouveaux citoyens* et Hellènes, est une innovation de son cru. — Et nous lui demanderons, si on admettait cette distinction, ce que deviendrait l'égalité de droits pour tous les citoyens, principe qu'a si souvent proclamé la Minerve. — Nous dira-t-elle que les nouveaux citoyens ne sont pas citoyens, — que la naturalisation n'est qu'une chimère? — Ceci compléterait l'œuvre.

— Mais laissons ces plaisanteries de la Minerve, et arrivons aux véritables motifs de [la promotion de Mr. Féder, que la Minerve feint d'ignorer. La place de Procureur Général près la Cour d'Appel d'Athènes étant vacante, le gouvernement, dans l'intérêt de service, y a appelé Mr. Féder qui, depuis sept ans qu'il occupe la place conseiller à la Cour de Cassation, y a donné les preuves fréquentes d'une incontestable capacité. — Mr. Féder au sujet de qui, en 1836, la Cour de Cassation, informée que le gouvernement se proposait de le nommer à d'importantes fonctions, en dehors du corps judiciaire, écrivait que bien du service, déclaration à laquelle le gouvernement se rendit en laissant Mr. Féder à la Cour de Cassation; — Mr. Féder enfin qui depuis quatre ans professe le cours de procédure civile à l'université d'Athènes, où il fait les plus grands efforts en faveur de l'instruction de la jeunesse.

νά λάβη άλλην άνωτέρην θέσιν εκτός του δικαστικού κλάδου, ότι ή άπομάκρυνσίς του από τδ άνώτατον τουτο σωμα δεν εμπορεί να γίνη άνευ ούσιώδους βλάβης τής ύπηρεσίας, εις δ και πειθομένη ή Κυβέρνησις αφήκεν αυτόν εις τόν Άρειον Πάγον· εκείνον τέλος όστις πρό τεσσάρων ετών διαπρέπει ως καθηγητής τής πολιτικής δικονομίας εν τω πανεπιστημείω όθωνος, καταβάλλον άπύτους κόπους ύπέρ τής μορφώσεως τής νεολαίας μας. Ιδού οι λόγοι οι προκλήσαντες τόν προβιασμόν του Κ. Φέδερ· αν ή Αθηνά δύναται να τούς άναίρεση, ως τό κάμει, άλλ' ως μη καταφύγη εις σοφίσματα και εις φανασμαίαι·

Είναι δέ ψευδές και ότι ο Κ. Φέδερ δεν γνωρίζει τήν γλώσσάν μας· διότι είναι πασίγνωστον ότι ως καθηγητής διεκρίθη διά τήν γλαφυρότητα και τήν ορθότητα του λόγου του. Τουλάχιστον είναι βέβαιον ότι μεταχειρίζεται τήν γλώσσάν μας καλήτερον πολυ από τινας γηγενεές δημοσιογράφους.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο Αιών δημοσιεύει σχοινοτενές άρθρον επί τω σκοπώ τω να δώση τās συμβουλās του εις τδ ύπουργείον. Εις τδ άρθρον τουτο επικρατεί πνεύμα συμβόλασικόν άξιόπαινον τρώντι, άλλ' ήθελεν εισθαι επιθυμητόν να ήτο γεγραμμένον με πλειοτέραν σαφήνειαν.

« Καθώς αναφέραμεν εις τδ προλαβόν φύλλον μας, σπεύδομεν να δημοσιεύσωμεν κατωτέρω τὰ νέα Διατάγματα τὰ τροπυλογούντα τόν από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περί συστάσεως Έθνικής Τραπεζής Νόμον, και τόν από 8 (20) Απριλίου τ. ε. Κανονισμόν του Καταστήματος τουτου. Έλπίζομεν, ότι τὰ Διατάγματα ταυτα θέλουσιν ευκολύνει τέλος πάντων τήν σύστασιν τής Έθνικής Τραπεζής, τήν έναρξιν των έργασιών τής όποίας περιμένομεν όσον τάχιστα ύστερον από τās τύσαι γινόμενας Ουσίας ύπέρ των συμφερόντων των κεφαλαιούχων. Έλπίζομεν ότι θέλει παύσει εις τδ έξής πάσα άντενέργεια εις τήν σύστασιν του αναγκαίου τουτου Καταστήματος, τδ όποιον πρό τώσου καιρού περιμένει άνωπομότως ο Έλληνικός Λαός. Ας παύσωμεν εις τδ έξής τās παρατηρήσεις· ως παύσωμεν τās επί του Νόμου τουτου επικρίσεις μας, ένθυμούμενοι, ότι ουδέν πώποτε έγεννήθη τέλειον. Οι φίλοι τής πατρίδος των, οι φίλοι τής Ελλάδος, ως ένθυμηθώσιν, ότι εκ τής συστάσεως τής Τραπεζής κρέμεται τδ μεγαλύτερον μέρος τής μελλούσης του Έθνους ευδαιμονίας, και ως συντρέξωσιν εις τόν κοινωφελή τουτον σκοπόν, άπαρονομενοι τὰ ιδιαίτερά των συμφέροντα, και συλλογίζόμενοι, πόσαι κατάροι ή πόσαι ευχαι τούς περιμένοουσιν εις τήν μίαν ή εις τήν άλλην περίστασιν. »

(δ Αίων.)

Αναγινώσκουμεν εις τήν Αθηναν.

» Είναι άπαράδειγματικός άναίδεια δια μέν τής έπιστήμου έφημερίδος ν' άπειθύνωσιν επάινους πλήρης ύποκρίσεως εις τόν Κύριον Μαυροκορδάτον, και να ζητούν να τόν βλάψουν εις τήν κοινήν γνώμην με σπερμολογίας, τās όποίας άργυρώνητα άνδράκια διαδίδουσιν έγγραφως ή προφορικώς. »
 Απαντώμεν περι τουτου εις τήν Αθηναν ότι δεν έννοοϋμεν παντάπαι τι θέλει να είπη· αν δεν νομίζη ειλικρινή τήν γνώμην τήν όποιαν εσχάτως ο Ταχυδρόμος έξέφρασε περι του Κ. Μαυροκορδάτου, έξεστιν αυτή, άλλά θέλει βεβαίως παρατηρήσει ότι εις τήν θέσιν του ο Έλληνικός Ταχυδρόμος δεν είχε κανένα λόγον να μη είναι ειλικρινής ως προς τόν Κ. Μαυροκορδάτον, μάλιστα επαινών τὰ προτερήματα του άνδρός. Καθ' όσον άφορᾷ τās έγγραφως ή προφορικώς εισηγήσεις περι των λαλει ή Αθηνά, ένδέχεται να έχη περι τουτου πραγματικώς πληροφορίας τās όποίας τδ καθ' ήμās άγνωστούμεν έντελώς· άλλ' αντι να έκλαμβάνη τὰ τοιαυτα ως κακοβουλίας έργον τόσον βαρείας όποιαν ύποτίθησιν ή Αθηνά, δεν ήθελεν εισθαι καλήτερα να ύμολογήση ότι ο Κ. Μαυροκορδάτος εμπορεί να έχη ως πολλοι άλλοι ή προσωποικούς έχθρους ή συστηματικούς αντιπάλους μη έχοντας χρείαν κάμμιας άλλης άφορητής ειση ή ατομικά των πάθη ή συμφέροντα δια να καταφύγωσι εις μέσα τὰ όποια πρώτοι ήμεις θέλομεν καταδικάσει· τή άληθειαν ή Αθηνά καταντᾷ γελοιωδεστάτη με τās εικασίας τής.

Τδ κύριον άρθρον του τελευταίου αριθμού τής Αθηνάς αφιερουται εις υπεράσπισιν του προσώπου και των πράξεων του Κυρίου Μαυροκορδάτου κατά των άλλων οργάνων του τύπου ή συζητήσις αυτη μᾶς φαίνεται τουλάχιστον άνωφελής καθότι ο Κ. Μαυροκορδάτος είναι πολλὰ γνωστός εις τήν Ελλάδα, τδ δε πλήρες πάθος υφος τής Αθηνάς δεν έχει άλλο άποτέλεσμα ειμη να εξάπτη φιλονεικίας αλτινες δεν είναι εις κανένα επωφελεϊς. Δεν ύπάρχει βεβαίως διαλυτικόν των πολιτικών ύπολήψεων δραστηκιώτερον από τās φιλονεικίας αυτās περι Κυρίων ονομάτων. Οθεν και φρονούμεν ότι ή Αθηνά ύπηρετεί κάκιστα τόν τε Κ. Μαυροκορδάτον και τόν τόπον υσας έχει άνάγκην να διατηρήση άνεραίας τās πεποιθήσεις του περι των ένδόξων αυτου άνδρών.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πρό ίκανών ήμερών τδ ύπουργικόν Συμβούλιον προεδρευόμενον υπό του Βασιλέως ασχολείται δραστηρίως εις τήν ρύθμισιν των Έλληνοκυμανικών διαφορών όσαι ύπάρχουσιν εισέτι περι τής ιδιοκτησίας ακινήτων τινών κτημάτων.

Αι δυσκολιαι ήδη υπερνηκήθησαν εν μερεί και μετ' ολίγον τδ κοινόν θέλει ευχαρίστως πληροφορηθῆ ότι επεραιώθησαν αι διαφοραι αυται των όποιών ή διάλυσις ένδιαφέρει εξίσου τήν τε Ελλάδα και την Τουρκίαν.

Η εμπορικη ναυτιλια μας είναι εις μεγάλην κίνισιν ως εκ τής συμβόλασης εν τή Ευράπη αναμιμήσεως των σιτηρών.

Δυσάρεστοι τινες περιστάσεις ανεφάνισαν εσχάτως εις Χαλκίδα εις τās μεταξυ Έλλήνων και των Όθωμανών κατοίκων τής πόλεως ταύτης σχέσεις. Ο θρησκευτικός προσηλυτισμός, φαίνεται να ήναι ή αίτια των διχονοιών τυτών ή δώσασα άφορημήν εις παράπονα εκ μερους των Όθωμανών προς τήν άρχήν.

Η Κυβέρνησις τής Α. Μ. μη θέλουσα να επιτρέψη επ' ουδενι λόγω προσβολήν οιανδήποτε εις τήν καθιερωμένην υπό των νόμων έλευθερίαν του φρονείν και αφ' έτέρου επιθυμούσα να μη διαταραχθώσιν αι καλαι σχέσεις αι ύπάρχουσαι μεταξυ του Έλληνικού Κράτους και τής Όθωμανικής Πόρτας, έπεμφεν εις Χαλκίδα τόν Σύμβουλον τής Επικρατείας εις τακτικήν ύπηρεσίαν Κ. Ψήγαν Παλμιδην λαβόντα έντολήν να άποδώση ταχέαν και πλήρη δ. και οσύνην εις όντι· άνήκει.

Έντελής ήσυχία βασιλεύει καθ' όλον τδ Κράτος, κατά τās από πών ύπαρχιών ειδήσεις.

— Tels sont les motifs de la promotion de M^r. Féder, si la Minerve peut en contester la réalité, qu'elle le fasse; — mais qu'elle s'abstienne de tout son fatras d'absurdes suppositions. — Enfin que la Minerve, qui prétend que M^r. Féder ne sait pas la langue grecque, reconnaisse que cela est faux, et qu'à l'université Mr. Féder se fait au contraire remarquer par la netteté et la correction de sa diction. — La Minerve pourrait même, avec tant soit peu de bonne foi, convenir que Mr. Féder possède et emploie la langue grecque, avec plus de succès que certains journalistes de la capitale.

REVUE DES JOURNAUX.

Le Siècle publie un long article, dans l'intention de donner ses conseils au ministère. Cet écrit est conçu dans un esprit de conciliation qui est fort louable sans doute, mais il serait à désirer qu'il fut rédigé avec plus de clarté et de netteté.

« Ainsi que nous l'avons annoncé dans notre feuille précédente, nous publions aujourd'hui les nouvelles ordonnances qui modifient la loi d'organisation et les statuts de la Banque Nationale. Nous espérons que ces ordonnances faciliteront enfin l'ouverture de cet établissement, dont nous attendons les promptes opérations après tant de sacrifices faits en faveur des actionnaires. Nous espérons que finiront les difficultés élevées contre cet établissement si nécessaire, et que desire le peuple grec depuis si longtemps et avec tant d'impatience. Finissons donc nos observations et nos critiques de la loi en question, nous souvenant qu'aucune loi n'a jamais pu être parfaite. Que les amis de la Grèce se souviennent que de l'établissement de la Banque dépend en grande partie le bien être futur du pays, et qu'ils concourent à cette œuvre si utile, en faisant le sacrifice de leurs intérêts particuliers, et en pensant aux bénédictions et aux malédictions qui les attendent dans l'un ou l'autre des deux cas. »

Suivent les ordonnances du 19 (31) août 1841. (Le Siècle.)

On lit dans la Minerve :

« Il est d'une impudence sans exemple d'entendre le journal officiel adresser à M^r. Mavrocordato des éloges pleins d'hypocrisie, tandis qu'on cherche à lui nuire dans l'esprit public, par des insinuations que certaines gens répandent soit par écrit soit verbalement. »

Nous répondrons à ce sujet à la Minerve, qu'on ne comprend pas le moins du monde ce qu'elle veut dire ici. — Si elle ne croit pas sincère l'opinion que le Courrier a exprimée dernièrement au sujet de M^r. Mavrocordato, elle en est parfaitement libre. — Mais elle remarquera sans doute, que dans sa position, le Courrier Grec ne pouvait avoir aucune raison pour manquer de sincérité à l'égard de M. Mavrocordato, surtout en louant les qualités de ce personnage. — Quant aux insinuations écrites ou verbales dont parle la Minerve, peut-être a-t-elle réellement connaissance de quelques faits semblables, que quant à nous, nous ignorons complètement. — Mais au lieu de voir là une malveillance d'une nature aussi grave que celle qu'imagine la Minerve, ne serait-il pas mieux de convenir que M^r. Mavrocordato peut avoir comme tant d'autres, ou des ennemis personnels ou des adversaires systématiques, qui n'ont pas besoin d'un autre moteur que leurs passions ou leurs intérêts individuels, pour recourir à des procédés que nous sommes les premiers à condamner. En vérité, la Minerve devient d'un ridicule incroyable avec ses suppositions!

L'article principal du dernier numéro de la Minerve est consacré à défendre la personne, les actes et les intentions de M^r. Mavrocordato, contre les autres organes de la presse périodique; — Cette discussion ouverte par la Minerve nous paraît au moins inutile. — M^r. Mavrocordato étant fort connu en Grèce, — et le langage passionné de la Minerve n'étant bon qu'à exciter une controverse où personne n'a rien à gagner. — Il n'est pas de dissolvant plus actif pour une réputation politique, que ces querelles, où les noms propres jouent le premier rôle. — Aussi croyons nous que la Minerve rend un fort mauvais service à M^r. Mavrocordato, — et au pays qui a besoin de conserver intactes, ses convictions sur les célébrités.

FAITS DIVERS.

Depuis plusieurs jours le Conseil des Ministres, sous la présidence du Roi, s'occupe activement de la régularisation des différens, gréco-tures, qui existent encore, au sujet de la propriété de certains immeubles.

Une partie des obstacles sont déjà surmontés, et bientôt le public apprendra avec satisfaction, que fin a été mise à ces différens qu'il importe à la Grèce, aussi bien qu'à la Turquie, de voir prochainement cesser.

La marine marchande se trouve actuellement en très grande activité, par suite de la hausse qu'ont subie les céréales en Europe.

Quelques circonstances d'une nature déplorable se sont dernièrement manifestées à Chalcis, dans les rapports entre les grecs et les habitans ottomans de cette ville. — Le prosélytisme religieux paraît être la source de ces querelles, et l'occasion des plaintes qui de la part des ottomans, ont été adressées à l'autorité.

Le gouvernement de S. M., ne voulant permettre sous aucun prétexte, qu'une injustice quelconque porte atteinte à la liberté de croyances que les lois de l'état sanctionnent, et d'un autre côté, ayant à cœur que rien ne trouble les bonnes relations qui existent entre l'Etat hellénique et la Porte Ottomane, a envoyé à Chalcis, Mr. Rhigas Palamidès, Conseiller d'Etat en service ordinaire, dont la mission est ici de rendre prompte et entière justice à qui elle appartient.

Les nouvelles de l'intérieur mentionnent le règne d'un calme parfait sur tous les points du royaume.

- Ont été dernièrement nommés démarques :
- M. Mrs Floros Grivas, à Anactorium (Acarmanie)
 - F. Dara, à Lycourie (Gortynie)
 - Lazarès, à Rachovès (Béotie)
 - Gianacopoulos, à Myconie (île de)
 - Alexopoulos, a Pylos (Messénie)
 - OEconomopoulos, à Erinéide (Achaïe)
 - Marcopolitès, à Tragée (Naxos)
 - Anagnostopoulos, à Naupacte (OEtolie)
 - Tzimbourakis à Missolonghi (OEtolie)
 - Coucoulès, à Panormos (Tinos)
 - Gianoulès, à Gavrios (Tinos)

Διά Διαφόρων Βασ. Διαταγμάτων από 27 Αυγούστου (8 Σεπτεμβρίου)
Διορίσθησαν Δήμαρχοι:
Τού δήμου Ανακτοριών της Διοικήσεως Ακαρνανίας ο Κ. Φλώρος Γρίβας.
Τού δήμου Λυκούριας της Διοικήσεως Γορτυνίας ο Κ. Φ. Δάρας.
Τού δήμου Ραχώβης της Διοικήσεως Βοιωτίας ο Κ. Α. Λαζαράς.
Τού δήμου Μυκόνου της Διοικήσεως Σύρου ο Κ. Η. Γιαννακόπουλος.
Τού δήμου Πύλου της Διοικήσεως Μεσσηνίας ο Κ. Αναγ. Αλεξόπουλος.
Τού δήμου Εβρινέδος της Διοικ. Αχαΐας ο Κ. Άντων. Οικονομόπουλος.
Τού δήμου Τραγαίας της Διοικήσεως Νάξου ο Κ. Μ. Μαρκοπούλης.
Τού δήμου Ναυπακτίας της Διοικ. Αιτωλίας ο Κ. Άντ. Αναγνωστόπουλος.
Τού δήμου Μεσολογγίου της αὐτῆς Διοικήσεως ο Κ. Π. Τζιμπουράκης.
Τού δήμου Πανόριου της Διοικῆς. Τήνου ο Κ. Γεώργ. Κουκουλής και
Τού δήμου Γαυρίου της αὐτῆς Διοικήσεως ο Κ. Δημ. Γιαννούλης.
Δι' ὁμοίων τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας διορίσθησαν δημοτικοὶ εἰσπράκτορες:
Ὁ Κωνστ. Μπουδούρης τού δήμου Λυρκείας τῆς Διοικήσεως Ἀργολίδος.
Ὁ Σταῦρος Κωστόπουλος τού δήμου Βουφράσου τῆς Διοικῆς. Μεσσηνίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἢ ἐπὶ τῶν Ἑτοιμασιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῇ
λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιηθῇ ὅλους ὅσοι ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἐπιτροπῆς
θέλουν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ἐπι καὶ αὐτῶν ἐπιτήμων
Τραπεζιτῶν τῆς Εὐρώπης, ἢ Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. ἔκαστον
ἐγγύτως τροπολογίας τινὰς εἰς τὸν περὶ Τραπεζῆς Νόμον ὡς καὶ εἰς τὸν
κανονισμὸν αὐτῆς, καὶ ἐξορήγησε νέας ὠφελείας εἰς τοὺς μετόχους, καὶ μά-
λιστα εἰς τοὺς πρώτους καθιδρυτὰς τῆς Τραπεζῆς διὰ νὰ καταστήσῃ εὐκα-
λωτέραν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Καθ' ὅλην τὴν Ἐπιπράτειαν ἐδημοσιεύθησαν
ἤδη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὅτε ἀρχικῶς νόμος καὶ κανονι-
σμὸς καὶ αἱ ἀρκτίως γινόμενοι τροπολογίαι αὐτῶν οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς Ἐπι-
κρατείας διαμένοντες θέλουν εὖρει ταῦτα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Πρεσβείας καὶ
εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀπολαύσωσι τὰς ὠφελείας
ταύτας γινόμενοι μετόχοι, παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσιν ἀνευ ἀναβολῆς
τὰς αἰτήσεις τῶν, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς
ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, διότι οἱ μετὰ ταῦτα παρουσιάζο-
μενοι μετόχοι δὲν θέλουν ἔχει τὸ ἐν τῷ ἄρθρ. 2. διαλαμβανόμενον πλεο-
νέκτημα, τὸ ὅποιον χορηγεῖται εἰς μόνους τοὺς καθιδρυτὰς τῆς Τραπεζῆς.
Οἱ Κύριοι μετόχοι παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι ῥητῶς εἰς τὰς αἰτήσεις
τῶν ὅτι γίνονται μετόχοι ἐπὶ τῇ θέσει τῶν τελευταίων τροπολογιῶν.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αυγούστου 1841.

Ἢ ἐπὶ τῶν Ἑτοιμασιῶν τῆς Ἑλλ. Ἐθν. Τραπεζῆς Ἐπιτροπῇ
Ν. ΣΙΑΗΒΕΡΓΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΛΛΗΣ, ΕΣΑΕΝ,
ΕΜ. ΜΕΣΤΕΝΕΣ, Α. ΓΡΑΦ, Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
ΑΓΓΛΙΑ.

Ἢ ὑπόθεσις τοῦ Μάκ-Λεὸδ ἔλαβε κατ' αὐτὰς δυσάρεστον μορφήν τὸ ἀνώτατον
δικαστήριον τοῦ Νεοβοράκου τὸν παρέπεμψε νὰ δικασθῇ ἐπὶ φόνῳ ἐνώπιον τῶν
ὀρκωτῶν τῆς Ἰτίκας. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσταις μας ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς
Ἀγγλίας Κ. Φῶξ ἠγωνίσθη ν' ἀποσπάσῃ τὸν Μάκ-Λεὸδ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν
τῶν δικαστηρίων τῆς Ἀμερικῆς ἀξίων ὅτι ὁ κατηγορούμενος οὗτος εἶχε πράξει συμ-
φώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῆς Κυβερνήσεώς του καὶ ὅτι ἐπομένως ἢ ὑπόθεσις ἐπι-
πέ νὰ διεξαχθῇ διὰ τῆς ἀπλωματικῆς οδοῦ. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀφετέρου, ὁ
τῆμα ἀπεράσθη ὁδὸς ἀναντίον τῶν εὐχῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ τοιαύτη κατάστασις
τῶν πραγμάτων θέτει τὴν δύναμιν ταύτην εἰς τὴν δευτέραν ἀνάγκην ἢ νὰ καταφύγῃ
εἰς τὰ ὅπλα ἢ νὰ ὑπομείνῃ τὴν κατὰ τῆς τιμῆς τῆς προσβολῆν ταύτην, ἐπιτρέ-
πουσα νὰ καταδικασθῇ ὡς Ἀγγλος υπήκοος ξένος ἔχων τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ τὴν
προστασίαν τῆς. Ὅθεν τὸ Ὀυγγικὸν ὑπουργεῖον φαίνεται ἀπορρισμένον πρὸν
ἢ ἐγκαταλίπῃ τὴν ἐξουσίαν, νὰ καταφύγῃ εἰς μέσον δραστήριον, διότι ἀναγινώσκο-
μεν εἰς Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα φήμην διατρέγουσαν, ὅς λέγει αὐτὴ, μεταξύ εὐκόλη-
πιον ἐμπορίων ὅτι πέντε μεγάλα πολεμικὰ πλοία διατάχθησαν νὰ μεταβῶσιν ἀμέ-
σως εἰς τὰ παράλια τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου θέλουν συνεννοηθῇ μετὰ
ἄλλα δέκα βασιτικὰ πλοία μέλλοντα νὰ ἀποσταλῶσιν αὐτοῖς ἀλλοθῶν.
Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἶναι, ὡς λέγουσιν, νὰ δεχθῶσι τὰ πλοία τὸν Κ.
Φῶξ ἂν ἢ ἀπαιτήσῃ τὴν ὅποιαν διετάχθη νὰ ἀπευθύνῃ καὶ δευτέρον περὶ τῆς πα-
ραδόσεως τοῦ Κ. Μακλεὸδ ἀποβιβθῇ διότι τούτου γενομένου, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς
Ἀγγλίας θέλει ἀναγκασθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Βασιτικὸν, τὰ πλοία θέλουν ἐπειτα
πράξει ὅτι ἀπαιτῇ ἢ τιμὴ τοῦ Ἀγγλικῆς στέμματος τοσούτου ἐξουσιάζοντες διὰ τῶν
γενομένων ὡς πρὸς τὸν Μάκ-λεὸδ. Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ μετὰ τῆς Ἀμερικῆς σχέσεις
μας δὲν εἶναι παντάπασιν εὐάριστοι καὶ ὅτι ἐντὸς μικροῦ ἐνδέχεται νὰ ἴδωμεν
ἐκρηγνόμενον τὸν πόλεμον. Ἢ Ἀγγλία πράξασι πολλὰς παραχωρήσεις ἀπέδειξεν
ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐλλῆ εἰς ῥῆξιν μετὰ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλὰ δὲν θέλει καὶ
ν' ἀγοράσῃ τὴν Ἀμερικανικὴν φιλίαν μετὰ τὴν ὁσίαν τῆς τιμῆς τῆς. Εἶναι πρόβηλον
ὅτι ἂν ὁ Μάκ-λεὸδ δὲν ἀπολυθῇ μετ' ὀλίγον ἢ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας προσβάλλεται.
Ἦ πρὸς τοῦτον εἶναι ὁ λόγος Ἡλιμερστων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 26 Αυγούστου.

Ἢ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὰς βαίτησεις τῶν Συρίων, ἐπρο-
δύρισε τὸν φόρον τὸν πληρωτέον ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν κατοίκων εἰς 3,500 πονγιά,
1,750,000 γρῶσια, ἢτοι 430,000 φράγκα. Ἢ διανομὴ τοῦ φόρου τοῦτου θέλει γίνεαι
ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατοίκους τῆς πεδιάδος, γίνεται
καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς μεγάλη συγκολλησις. Ἢ Ὑψ. Πόρτα ἠθέλησε νὰ ἐλαττώσῃ
τὰ βάρη τῆς ἐπαρχίας ταύτης διὰ νὰ παρέξῃ αὐτῇ τὰ μέσα τοῦ νὰ θεραπεύσῃ τὰ
δεινὰ τοῦ τελευταίου πολέμου. Ἢ ἐμπορικὴ συνθήκη τῆς 16 Αυγούστου θέλει ἐφαρμο-
σθῇ εἰς αὐτήν, ἀλλὰ διὰ νὰ δοθῇ πλεονεκτήματα εὐκολία εἰς τοὺς ἐμποροὺς, ἐπιτρέπεται
εἰς αὐτοὺς νὰ πληρώνωσιν αὐτοῖσιν τὸ τελωνεῖον διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῆς μεταξῆς.
Τὰ διάφορα αὐτὰ μέτρα θέλουν ἀποδείξει εἰς τοὺς Συρίους τὴν ὑπερ τῶν συμφερόν-
των τῆς ἐπαρχίας τῶν φροντίδων τῆς Ὑψ. Πόρτας καὶ θέλουν γεῖν δεκτὰ με εὐγνω-
μοσύνην ὑπὸ τῶν κατοίκων.
Ὁδὴγαί ἐστάλησαν διὰ τοῦ Ἀυστριακοῦ ἀγκωνητοῦ, ὁ Κόμης Κολοβράτης, πρὸς
τὰς ἀρχάς τῆς Συρίας διὰ νὰ ἀναγγελλοῦσιν εἰς αὐτὰς τὰ περὶ τῆς διοικήσεως τῆς
ἐπαρχίας ταύτης ἀποφασισθέντα.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΗΛΛΗΣ.

On été nommés receveurs municipaux:
M.Mrs Boudouris à Lyrca (Argolide)
Costopoulos à Buphraos (messénie).

BANQUE NATIONALE.

AVIS

La Commission pour les travaux préparatoires de la Banque
Nationale, prévient toutes les personnes qui voudront prendre des
actions dans cette entreprise, que sur la demande des banquiers les
plus considérables de l'Europe, le gouvernement Hellénique a derniè-
rement fait à la loi d'organisation et aux statuts de cet établissement,
des modifications qui procurent de nouveaux avantages aux action-
naires, et surtout à ceux qui se seront fait inscrire avant l'ouverture
des travaux.

Dans toute l'étendue du royaume les actionnaires ont été informés
par le journal du gouvernement des dites modifications de la loi et des
statuts de la Banque, et les actionnaires résidant à l'étranger, en
recevront connaissance dans les bureaux des légations et des consulats
Helléniques.

Toutes les personnes qui voudront avoir part aux avantages résultant
de ces modifications, sont priées d'adresser leurs demandes sans
retard, afin qu'elles parviennent à la commission, avant l'ouverture
des opérations de la Banque, attendu que les actionnaires qui se pré-
senteront après l'ouverture des opérations, ne pourront jouir des
avantages que l'article 2, de l'ordonnance modifiant les statuts, réserve
aux actionnaires primitifs.

Les actionnaires sont priés d'exprimer formellement dans leurs
demandes, que celles-ci ont lieu sur les bases des dernières modifications
de la loi et des statuts.

Athènes le 28 août (9 septembre) 1841.

La commission pour les travaux préparatoires
de la Banque Nationale.

N. SILVERGOS, TH. RHALI, HOESLIN, G. STAUROS, EM. MESTENES, A. GRAF.

NOUVELLES EXTERIEURES.
ANGLETERRE.

L'affaire Mac-Léod a pris ces jours derniers une fâcheuse tournure; nous renvoyons
le lecteur aux nouvelles des Etats-Unis, où ils trouveront des détails nouveaux sur
cette question si irritante et notamment l'exposé des motifs de la décision par la
cour suprême de l'état de New-York, qui considère M. Mac-Léod comme réellement
coupable de meurtre et le renvoie pour être jugé pardevant le jury d'Utica. On se
rappelle que M. Fox, ambassadeur d'Angleterre, s'était efforcé d'arracher M. Mac-
Léod à la juridiction des tribunaux de l'Union, prétendant que cet accusé avait agi
par ordre de son gouvernement, et qu'en conséquence l'affaire devait être arrangée
par les voies diplomatiques. Comme on le voit, la question a été résolue dans un
sens tout contraire aux vœux de l'Angleterre, et un pareil état de choses met cette
puissance dans la cruelle alternative de recourir à l'emploi de la force, ou d'endurer
une atteinte grave à son honneur, en laissant condamner comme meurtrier un sujet
anglais, qui doit compter sur sa protection. Aussi le cabinet whigs paraît-il décidé,
avant de quitter le pouvoir, à employer des mesures énergiques; car nous lisons dans
un journal anglais que ce bruit était accrédité par des négocians recommandables et
et bien informés, que cinq vaisseaux de guerre avaient reçu l'ordre de se rendre
immédiatement sur les côtes des Etats-Unis, où ils devront être ralliés par dix autres
bâtimens de la marine royale, expédiés par d'autres stations étrangères.

Le but de cette expédition est, dit-on, de recevoir M. Fox, en cas de refus de
lui livrer M. Mac-Leod, qu'il a été chargé de réclamer une deuxième fois. Le re-
présentant d'Angleterre se verrait obligé de quitter Washington adopterait ensuite
les mesures qu'elle jugerait indispensables pour l'honneur de la couronne d'Angle-
terre, si indignement outragé en la personne d'Alexandre Mac-Léod. Il est certain
que l'état de nos relations avec l'Amérique est loin d'être satisfaisant, et que l'on
peut d'un moment à l'autre s'attendre à voir la guerre éclater. L'Angleterre, par
de nombreux actes de condescendance, a prouvé déjà qu'elle ne voulait pas rompre
avec les Etats-Unis; il lui reste à déclarer qu'elle n'achètera pas l'amitié américaine
au prix de son honneur. Il est évident que si M. Mac-Leod n'est pas bientôt relâché,
l'honneur de l'Angleterre souffrira. C'est lord Palmerston qui est responsable de
cet état de choses.

TURQUIE

CONSTANTINOPLE, 26 Août.

Le gouvernement de Sa Hautesse, prenant en considération les demandes des
Syriens, a fixé l'impôt qui doit être payé par les habitants de la montagne à 3500
bourses (1,750,000 piastres) en viron 530,000 francs. La répartition en sera faite
par les municipalités. Quant aux habitants de la plaine, ils sont traités avec non
moins de faveur. La Sublime Porte a voulu, en diminuant les charges de cette pro-
vince, l'aider à réparer les maux de la dernière guerre. Le traité de commerce du
16 août y sera appliqué. Seulement, afin de donner plus de facilité aux négocians,
il leur sera loisible de payer la douane en nature pour l'exportation de la soie.
Ces différentes mesures prouveront aux Syriens la sollicitude de la Sublime Porte
pour les intérêts de leur province et seront accueillies avec reconnaissance par les
populations.

Des instructions ont été envoyées, par le bateau à vapeur Comte Kolowrat, aux
autorités de la Syrie pour les informer des décisions prises par le Conseil relative-
ment à l'administration de cette province.

Du reste, le calme le plus complet a succédé en Angleterre aux désordres causés
par les élections générales. On assure que la reine Victoria a signifié l'intention
d'ouvrir le parlement en personne le 24; ce jour-là même serait prononcé le dis-
cours du trône. Les jours intermédiaires entre le 19 et le 24, seront occupés par la
prestation du serment des membres de la chambre des communes, après l'élection
du président et la ratification de ce choix par la reine.

Nos lettres de Londres, datée du 14 août, nous signalent la réapparition pro-
chaine d'une des notabilités parlementaires de la Grande-Bretagne sur la scène
politique. Lord Althorp, comte Spencer, doit faire la motion de l'adresse de la cham-
bre des lords. Cette motion sera appuyée par le marquis de Clanricarde. La Gazette
de Londres a annoncé une fournée peu nombreuse de pairs; deux enlevés de leur
droit héréditaire et six qui, dans les élections générales, étaient parmi les candidats
whigs malheureux. Ce sont huit voix qui paraissent acquises à l'opinion libérale
dans la chambre haute.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.